

1890-09-05

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Generel kommentar:
Brevet knytter sig til Rohdes brev fra den foregående dag, 4. september 1890, og har sandsynligvis været sendt sammen med dette.

Omtalte personer:
Rasmus Christiansen
Anselm Feuerbach
Alice Hannover
Johan Peter Wildenrath

Arkivplacering:
Den Hirschsprungske Samling

DOKUMENTINDHOLD

Rohde har misforstået Hannover, som er enig med Rohde i, at Wildenrath ikke bør få tilsendt flere penge. Rohde mener, at hvis Wildenrath ønsker at "være fransk", bør han ikke regne med hjælp hjemmefra. I Danmark regnes han alligevel ikke iblandt de nye kræfter længere. Hvis Hannover alligevel ønsker at sende Wildenrath de 500 kr. som står til ham, vil Rohdes far sørge for dette. Rohde glæder sig til at læse Hannovers afhandling om Feuerbach; en kunstner, han ikke kender meget til. Alice Hannover har det stadig skidt, og Rohde ønsker god bedring.

TRANSSKRIFTION

D. 5 September:

Kjære Ven!

Jeg maa gjøre Dem en Undskyldning. Jeg har i Dag læst Deres Brev igjennem igjen og ser, at De jo udtaler Dem ligesaa bestemt som jeg kan ønske; men Deres Kones Efterskrift forvirrede mig; "sluttelig sender vi ham dog Pengene" skriver hun og meget lignende. Nu har jeg som sagt læst Brevet igjen og ser, at jeg har gjort Dem Uret; De er af samme Mening som jeg — Min kjære Veninde vil undskylde, at jeg udtaler det Haab, at De dennegang sætter Deres Vilje igjennem.

Derimod synes jeg ingen Grund der er til at genere sig ligeoverfor Bidragyderne. Herregud, de tror dog vel ikke nogen af os har stjaalet Pengene og gjør de blot ikke det, er det jo nok.

[2]

Misforstaa nu ikke mit Brev; jeg forstaa naturligvis i Virkeligheden godt Deres Optræden ligeover for en gammel Ven, der, da jeg kjendte ham, var dygtig som Kunstner, elskværdig som Menneske.

Mit Raad i denne Sag er imidlertid dette, se lidt mere nøgternt paa Sagen og gaa ikke som min Veninde skriver sluttelig hen og send ham Pengene. Send ham heller ikke Formaninger og Straffeprædikener sligt hjælper ikke ordentlige Men-

nesker — men sig ham bestemt, at hvis han foretrækker at være fransk og blive boende i Frankrig saa maa han jo have Lov til det — men saa maa han ikke vente nogen Hjælp herhjemme fra[,] næppe nok nogen Interesse — Jeg ved af personlig Erfaring, at der for Øjeblikket herhjemme, naar der tales om de yngre Kræfter, aldrig regnes med W. — .

Vil De imidlertid have Pengene sendt ned[,] send mig saa blot to Ord, og jeg skal bede min Fader besørge det. — Men som sagt[,] jeg finder det er forkert — Kommer han engang hjem til beskedne danske Forhold kan de 500 Kr dog være en lille Hjælp til at sætte Bo med — Dernede er det jo saa godt som intet.

[3]

Det skal glæde mig meget at læse Deres Afhandling om Feuerbach,¹ skjønt men noget Raad kan jeg jo ikke give Dem i den Anledning da jeg saa godt som intet kjender til ham. — Jeg søgte paa min sidste Rejse i Tyskland at faa lidt at se af ham; saa ogsaa et Par Billeder, men sikkert ikke af hans betydeligste.

—

Gjør mig ondt at høre at Deres Kone ikke har det bedre, haaber at De ser lidt for sort; Christiansen skrev mig til, at han syntes, hun var kommen til at se bedre ud.

Ja nu nok for i Dag[,] send mig saa et Par Ord, for at jeg kan vide, hvad det bliver til.

Venlige Hilsener til Dem begge og god

Bedring

Deres

Johan Rohde

¹ Den færdige afhandling blev trykt i Tilskueren, nov.-dec. 1890.

D. 5 September:

Kjære Ven!

Jeg maa gjin Dem en Undskyldning. Jeg har
i Dag læst Dem Der igjennem igjens og se,
at De gj indtælle Dem højeste beslem som
jeg kan ønske; men Dem Komers Efterskrift
forvirede mig; sluttelig sendte vi ham dog Pengene
skrevet him og meget ligende. Nu har jeg
som sagt læst Dem igjens og se, at jeg har
gjort Dem uret; De er af samme Mening
som jeg - min Kjære Veninde vil undskylde,
at jeg indtælle de slægt, at De dem
sætte Dem vilje igjennem -

Derindt opas jeg ingen Grund der er til
at gemer sig ligesom Bidskjæderne.
Hvorved, de har dog vil ikke at nogen af
os var styndes Pengen og gjor de vil ikke
de, at det er nok.

Misforstå nu ikke mit Brev; i det første naturlige
i Virkeligheden godt Ders Opvæden ligesom for en
gammel Ven, der, da i det gik ham, var dybt som
Minstus, elskovstid som Mennesker.

Mit Brev i den Sag er imidlertid det, at
lidt men nøjagtigt per Sagen og gør ikke som
min Veninde skriver sluttelig men og send ham
Pungen. Send ham heller ikke taamæringer
og Skæppeord, men sig hjælp ikke ordentligt. Men
meder - men sig ham bestemt, at hvis han
lignes saa meget, han siger, Danned og hvis han
forbryder sig som frønde og blii brødt i den
Krig saa man kan jo han Lov til det - men
saa man kan ikke vente nogen Hjælp herjem
me for næppe nok nogen Interesse - Gør ud af
personlig Erfaring, at de for Djævelhed bekjendte,
naar de taler om de yngre Kærlige, aldrig regnes
med W. —

Vil De imidlertid kan Pungen sende med send
mig som det to ord, i det skal bed min
Fader, hvis det. — Men som sagt i det finder
det er for det - Kommer han engang hjem til
høveden danske Forord kan & 500 kr. og var en
fuld Hjælp til at sætte Pø med — Dannede er
det jo saa godt som intet.

Da det gælder mig meget at læse den Afhandling
om Teufelsdröckh, ligesom man noget Rædt kan se
i de ellers givne Dem i den Anledning da jeg saa godt
som intet lignende har læst. - Jeg sigte ogsaa
min sidste Bogen i Tyskland at jeg lidt at
de af ham; men ogsaa i sin Billeder, men ikke
ikke af hans betydning.

Gjort mig med at hvis det Dem Komme ikke har
det betragte, tænke at de er lidt for stort;
Plumbum som det mig har, at hvis siges, hvad det
kommer til at se betragte ud.

Ja min ure for i Dag med mig saa de
Paa det, for at jeg kan vide, hvad det
Min til.

Med et Hilsener til Dem begge i et
Bekymring

Den
Johann Conrad